

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 8 maj 1917 kl 4 e.m.

*Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 17,
i anledning av väckt motion om uppskov med polismäns
inkallelse till krigstjänstgöring.*

I en inom första kammaren avgiven och till dess första tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 11, har herr Klefbeck hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes vid inkallelser till rikets försvar tillsvidare bevilja uppskov åt tjänstgörande polismän. *Motionen.*

I avseende å motiveringen till denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Förevarande motion torde avse uppskov med sådan inkallelse jämlikt § 28 värnpliktslagen, som med anledning av det utrikespolitiska läget allt sedan världskrigets början ägt rum till värnande av rikets neutralitet. *Utskottet.*

Klart är å ena sidan, såsom ock av de i ärendet infordrade yttrandena framgår, att de inkallelser som med stöd av nämnda paragraf ägt rum, i åtskilliga fall med hänsyn särskilt till den ökade främlingsfrekvensen, ransoneringsåtgärderna och dylikt måst vålla ordningsmakten åtskilliga olägenheter vid fullgörandet av de densamma åliggande uppgifterna.

Å andra sidan synes uppenbart, att frikallelse i stor utsträckning eller helt och hållet för polismän från inställelse till tjänstgöring av omfördärd art måste med hänsyn till den rådande underbefälsbristen ur militära synpunkter framkalla betänkligheter. Såsom av motionären erinrats, rekryteras nämligen polispersonal i stor utsträckning ur de befälsutbildades led.

Då befälsbristen vid armén och flottan gör sig svårt gällande samtidigt som extraordinära förhållanden föranleda nya eller ökade krav på

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 12 saml. 1 avd. 13 häft. (Nr 17—18). 1

polisuppsiktens effektivitet, kan givetvis i förekommande fall icke utan olägenhet å ena eller andra sidan inkallelse till eller frikallelse från krigstjänstgöring av till befäl utbildad polispersonal äga rum.

Emellertid torde den angelägenhet, varpå motionären fäst riksdagens uppmärksamhet, icke för närvarande äga samma aktualitet som tillförne, varför motionärens eljest beaktansvärda förslag icke numera torde nödvändigt påkalla någon riksdagens åtgärd. Därest nya inkallelser till krigstjänstgöring för värnande av rikets neutralitet fortfarande anses erforderliga, torde ock med hänsyn till de för ordningsmaktens vidkommande mindre goda erfarenheterna av tidigare inkallelser av polismän kunna förväntas, att poliskår tillhörigt befäl och manskap i möjligast största utsträckning medgivnas uppskov med eller frikallelse från deltagande i dylik tjänstgöring.

Utskottet hemställer fördenskull,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 maj 1917.

På utskottets vägnar:

HUGO HAMMARSKJÖLD.

Närvarande vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet: herrar *Hammar skjöld*, *Borell*, *Alkman*, *Åkesson*, *Göransson*, *Gelin* och *Hulting*.
